

Toruń, dnia 22 marca 2024 roku

WUOZ.T.RP.5103.2.2024.KD

Pani Natalia Motylewska

N-Des-Projekt Biuro Projektowe

Ul. Młyńska 7

86-200 Chełmno

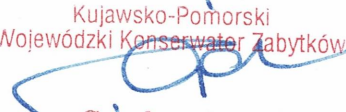
W odpowiedzi na pismo z dnia 19 marca 2024 roku – wpływ do Urzędu w dniu 20 marca 2024r.- w którym zwraca się Pani z prośbą o wyjaśnienie, informuję, iż planowana inwestycja położona jest na działce nr 59/13 Kijewo Królewskie, w strefie ochrony konserwatorskiej wyznaczonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wsi Kijewo Królewskie. Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jest jedną z form ochrony zabytków- art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Czasem jedyną formą ochrony, gdyż ww. strefa nie została ujęta ani w rejestrze zabytków, ani w gminnej czy wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dokonuje uzgodnień projektu planu z wojewódzkim konserwatorem zabytków i w granicach planu wyznacza strefę ochrony konserwatorskiej dla obszarów wartościowych, stanowiących materialne świadectwo historyczne. Tworząc plan miejscowego zagospodarowania przestrzennego winien mieć na względzie zapis wynikający z art. 19 ust. 3 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, dlatego też podejmuje się ustanowienia regulacji związanych z ochroną zabytków w planie. Zgodnie z przywołanym normatywem w planie miejscowym ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków. Kompetencja ta ściśle koresponduje z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl którego w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Wskazane upoważnienia określają kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego szczególnych zasad, na jakich poszczególne zabytki, zależnie od indywidualnych uwarunkowań, mogą być chronione. Kompetencja ta nie oznacza jednak pełnej dowolności i musi być wykładana przez pryzmat obowiązującego prawa, co oznacza, że przyjmowane zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, stanowiących akty prawa miejscowego, nie mogą wkraczać w kompetencję regulowania kwestii uregulowanych już kompleksowo w przepisach rangi ustawowej (zob. wyr. WSA we Wrocławiu z 8.6.2011 r., II SA/Wr 256/11). Nie można domniemywać kompetencji rady gminy do określania dodatkowych sytuacji, w których wymagane jest pozwolenie, uzgodnienie lub współdziałanie z organem nadzoru konserwatorskiego, czy stosowanie innych specjalnych reżimów administracyjnych nie przewidzianych konkretnymi przepisami prawa (zob. wyr. WSA we Wrocławiu z 21.9.2011 r., II SA/Wr 479/11).

Współdziałanie organów administracji publicznej przewidziane w art. 106 kodeksu postępowania administracyjnego jest przepisem prawa procesowego, który jest stosowany, gdy przepis prawa wymaga dla wydania decyzji -zajęcia stanowiska przez inny organ. Wtedy konserwator

wydaje postanowienie zajmując stanowisko, ale zawsze w oparciu o przepis prawa, np. wspomniany przez Panią art. 39 ust.3 prawa budowlanego. Jednakże w przedstawionym przez Panią stanie faktycznym ww. przepis prawa budowlanego nie znajduje zastosowania.

W opisanym przez Panią stanie faktycznym planuje Pani dokonać korekty układu przestrzennego w obrębie strefy ochrony konserwatorskiej, bowiem wszelki wkład w zastany układ przestrzenny jest jego zmianą, korektą. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zapisano, iż takie korekty należy uzgadniać z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków, co oznaczać powinno konsultacje z właściwym organem, do którego zadań należy ochrona zabytków. Uzgadniać, w tym wypadku winno oznaczać, konsultować, zasięgać opinii fachowca, organu właściwego do wyrażenia swojego stanowiska co do oddziaływania proponowanych, nowych rozwiązań co do istniejącego, historycznego układu przestrzennego wsi Kijewo Królewskie. Taka opinia nie jest wiążąca, gdyż żaden przepis prawa jej takiej mocy nie nadaje, winna być jednak uwzględniona, gdyż zamysłem twórcy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, było dokonanie konsultacji z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków. Takiej konsultacji, oceny proponowanego przez Panią zagospodarowania układu przestrzennego w obrębie strefy ochrony konserwatorskiej dokonano pismem z dnia 11 marca 2024r.

Kujawsko-Pomorski
Wojewódzki Konserwator Zabytków

mgr Sambor Gawinśki